

Jensen-Aale: Jeg vil allerførst sige en Venlighed til den ærede Ordfører (Johs. Clausen), idet jeg gerne vil takke ham for hans Udtalelse om, at Husmandsbrugene producerer det største Kvantum Mælk pr. ha. Jeg haaber, at den ærede Ordfører vil huske det, naar vi behandler Husmandslovene her i Tinget. Endvidere vil jeg gerne takke den ærede Ordfører for hans Udtalelse om, at Venstre — og det maa naturligvis gælde begge de konservative Partier — har Raad til at gaa imod Ministerens Forslag, hvilket jo meget let kan føre til, at vi i Morgen ingen Smørlov har. Det har man Raad til.

Landbrugsministeren (Bording): Den ærede Ordfører vilde benægte, at Flertallets Ændringsforslag fortrinsvis skulde være til Fordel for de større Landmænd. Det er dog soleklart. Det er rimeligt, at Landmændene faar Fordelen af en højere Smørpris i Forhold til leveret Mælk — det er ganske naturligt. Den, der har leveret 50 000 kg Mælk, kan selvfølgelig ikke faa saa meget som den, der har leveret 100 000 kg eller 300 000—400 000 kg. Men det er urimeligt at paalægge den almindelige Befolkning en Margarineafgift og fordele det Beløb, der indkommer ved denne, til Landmændene i Forhold til leveret Mælk. Det er det, der er ganske urimeligt, og som er ganske nyt i denne Sag. Man har vel tidligere set Forslag derom, men jeg tror ikke, man endnu fra Venstres Side har stemt for et Forslag af denne Art, og jeg beklager i høj Grad, at man gør det nu.

Naar det ærede Medlem udtaler, at Venstre har Raad til at nægte at gaa med til den Smørordning, som er foreslaaet af Regeringen, skal jeg naturligvis ikke udtale mig derom — det maa Venstre selv afgøre —, men jeg føler mig overbevist om, at Landbruget ikke mener at have Raad til at afvise det Forslag, der er fremsat af Regeringen.

Ordføreren (Johs. Clausen): Det ærede 12te tingvalgte Medlem (Jensen-Aale) mente, at det kunde være farligt for mig og mit Parti, om vi gik imod det foreliggende Regeringsforslag. I denne Forbindelse vil jeg gerne spørge det ærede Medlem, om han er af den Opfattelse, at det skal være Praksis her i Landet, at der fremsættes ministerielle Lovforslag i det andet høje Ting, de behandles gennem Uger, somme Tider gennem Maanedes, der stilles Masser af Ændringsforslag, Masser af saglige Argumenter fremføres, men de kastes alle sammen af Bordet, og til sidst sendes Forslagene over til Lands-

tinget, vedtagne med et knebent Flertal i det andet høje Ting, og der kan ikke rettes saa meget som et Komma i dem. Er det det ærede 12te tingvalgte Medlems Opfattelse, at dette skal være Coutume? I saa Fald er det ærede Medlem langt ude at svømme. Det forekommer mig ikke at have Spor med Parlamentarisme at gøre eller med Retten til at føre sine Meninger frem; hvis Arbejdet stadig skal udføres paa den Façon, er det bluff det hele. Jeg kan henvise til andre Love, hvor man allerede er gaaet frem paa den Maade; der er budt os Diktater. Men den Façon hylder vi ikke, den vil vi ikke gaa med til, og i dette Tilfælde vil vi ikke tage det Diktat, som der i den sidste Maanedes Tid i det andet høje Ting er kæmpet om at faa ændret en lille bitte Smule.

Jensen-Aale: Jeg vil advare den ærede Ordfører mod at blive alt for varmblodig, saa kan han komme til at tage fejl ogsaa paa andre Punkter end her. Jeg har ikke sagt noget om, at det kunde være farligt for de to Partier at tage det Standpunkt; det er noget, den ærede Ordfører lægger mig i Munden. Jeg har blot sagt, som den ærede Ordfører selv sagde, at man har Raad til at sige nej til Ministerens Forslag. Men Spørgsmaalet bliver, hvad Landmændene siger. Jeg har aldeles ikke tænkt mig noget med Fare; den ærede Ordfører maa naturligvis sammen med sit Parti vide, hvad der tjener Partiet bedst. Jeg har heller ikke udtalt mig om, hvordan Sagens videre Forløb vil blive, men den ærede Ordfører har dog været i Rigsdagen saa længe, at han ved, at det meget vel kan gaa saadan, hvis de to Partier holder fast ved det, de her har foreslaaet, at vi i Morgen ikke har nogen Smørlov.

Veistrup: Den ærede Ordfører talte om Diktat og om, at vi fra Regeringspartiernes Side i Landstinget skulde være saadan stillet, at vi ikke kunde gaa ind i en Forhandling. Jeg har tværtimod for mit Vedkommende ved første Behandling sagt, at bortset fra Margarineafgiften var vi villige til at gaa ind i en Forhandling, men det var netop det, man fra anden Side ikke ønskede. Man ønskede ikke nogen Forhandling, hvis vi ikke vilde gaa med til den Margarineafgift, her var Tale om. Vi kunde meget vel være gaaet ind i en Forhandling om enkelte Spørgsmaal i Forslaget — jeg nævner i saa Henseende Punkt 4 i § 1 —, og det ved det ærede Medlem meget vel. Men det, man vilde, var denne Margarineafgift, som man